

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 360.

Anden Session.

93de Møde.

Tirsdagen den 18de Februar.

(Forts.)

Monrad (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand mener altsaa, at de nu gjældende Taxationer allesammen skee efter Frembringelses- eller Productionsværdien, men deri tager den ærede Rigsdagsmand virkelig i høj Grad fejl. De nu brugelige Taxationer ere netop Taxationer efter hvad saadanne Steder ere værd efter gangbar Priis i Handel og Wandel. Det er saaledes foreffret allerede i det kongelige Rescript af 7de Februar 1794 med Hensyn til Taxationen af Umyndiges Midler, at der skal vurderes efter Eiendommens Værdi efter Tidens gangbare Priis i Kjøb og Salg. Den samme Bestemmelse findes i den nyere Tid's Anordninger, thi her have vi overensstemmende Vidnesbyrd baade fra det forrige og det nuværende Aarhundrede, der i denne Henseende stemme overeens, hvormeget de end iøvrigt afvige fra hinanden. I Forordningen af 17de Juni 1827 gives saaledes med Hensyn til Umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller Tilsyn staaende Midler, den Regel i § 1, at vedkommende Eiendom skal vurderes efter de „gangbare Priser i Kjøb og Salg“, ja, der er endogsaa udtrykkeligt i § 2 tilføjet, at den, der attraaer Laanet, bør for Taxationsmændene „opgive den Sum, hvorfor Eiendommen sidst er solgt“, og at, „hvis Eiendommen ikke er solgt i en saadan Periode, at der kan slutes Noget af Kjøbesummen, bør Mændene tage Hensyn til, hvad andre lignende Eiendomme koste, hvilket heller ikke i det nævnte Tilfælde bør tabes af Sigte“. Naturligvis skulle Taxationsmændene ogsaa tage Hensyn til Indtægten af Eiendommen (Eskærning: Hør!).

Ja, siden den ærede Rigsdagsmand saa høit raaber „Hør!“, saa skal jeg, da det muligt kunde interessere ham, ogsaa meddele ham, hvad Forordningen byder Taxationsmændene at iagttage med Hensyn til Indtægtsberegningen; Forordningens Ord herom ere: „Mændene skulle tillige tage de Indtægter i Betragtning, som Eiendommen efter Rimelighed kan give af sig, naar den udleies og de særdeles Byrder, som hæfte paa samme (Hør! Hør!). Af det saaledes af mig Udbravede fremgaaer det, at der ikke alene skal tages Hensyn til Indtægten, men at den første og store Hovedregel, er Hensynet til Stedets gangbare Priis i Handel og Wandel. Der fremhæves saaledes udtrykkeligen, at Mændene skulle erkyndige sig om hvad Stedet sidst er blevet solgt for, og, dersom det er meget længe siden, at det er blevet solgt, skulle de erkyndige sig om, hvad lignende Steder gjælde i Handel og Wandel. Dette er den almindelige Regel, og det er den samme Regel, som vi foreslaae anvendt med Hensyn til Taxationen af Bøndergodssets Værdi paa de nye Domainegodsfer. Vi have ikke villet opstille nogen ny Regel; for os har denne hele Tale om Productions og Frembringelsesværdien ingen Betydning, ligesaa lidt som alle disse forskellige opstillede nye Begreber, man nu finder for godt at stemple som ene rigtige og ufravigelige. Vi have ganske simpelt holdt os til de almindelige gangse Forestillinger, som enhver Mand kjender og forstaaer, og vi have i denne Henseende netop sluttet os til det historiske Givne, hvorpaa jo navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2det District (Eskærning) sætter saamegen Priis. Jeg maa endnu, for blot et Dieblis at indlade mig med Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2det District (N. Sørensen) om, hvad der her maa betragtes som Hær-